

KONTAKT

OKTOBER 2022

Gebed: Houd ons dichtbij U

*Heer, als een kind willen wij
ons toevertrouwen aan U,
in alles wat de toekomst brengt.
Help ons en leer ons vertrouwen
dat U er bent, en blijft.*

*We bidden om ontferming
voor onszelf en voor allen die ons lief zijn.
U kent de weg die wij gaan,
dank U dat wij op U mogen vertrouwen.
Zegen ons en zegen die ons lief zijn,
houd ons dicht bij U.*

*We bidden om ontferming
voor alle mensen op deze aarde.
We bidden dat U de mensheid draagt en behoedt,
dat U ons beschermt voor alles wat er mis kan gaan.
We bidden dat wij ons in liefde openen voor U
en voor elkaar.*

*We bidden om ontferming
voor ieder kind op aarde,
voor ieder die kwetsbaar is,
voor ieder die zwaar aan het leven tilt.
Stort Uw zegen over ons,
neem ons op in Uw erbarmen.*

*Want Uw trouw is groot,
open onze ogen daarvoor!
U blijft altijd dezelfde,
Uw goedheid willen wij bezingen. In Jezus' naam.*

Amen

ds. Charlotte Inkelaar-de Mos

MEDITATIE

Samen

Als je het woord 'samen' googled om de betekenis ervan te weten krijg je als antwoord: *bij of met elkaar*.

De reden waarom ik google om raad vroeg is dat het woordje samen nu veelvuldig in onze kerkelijke gemeente aan bod komt. Samen, dat is niet altijd makkelijk, niet alleen in de kerk maar in de wereld om ons heen. Met elkaar samenleven levert al vaak spanningen op. Bijvoorbeeld in het groot met mensen van verschillende etnische achtergronden en in het klein met de burens. Meester Frank Visser heeft er al jaren een programma over om kleine en grote geschillen tussen mensen te beslechten. Dan zwijgen we nog maar over het familiediner wat de EO al lange tijd uitzendt.

Samen, bij of met elkaar. Wat in de praktijk vaak betekent dat we niet met maar ook niet zonder elkaar kunnen. We zien het al in de bijbel gebeuren. In Handelingen 4 lezen we dat de eerste christenen eendrachtig met elkaar leefden maar al gauw ontstaan er irritaties en verschillen. Het is niet voor niets dat Paulus allerlei brieven naar de gemeenten rondstuurt om hen te adviseren, te bemoedigen, te troosten en te vermanen.

Ook in latere eeuwen blijkt samen niet altijd even makkelijk voor christenen onderling. Vele kerkscheuringen zijn het gevolg hiervan tot aan het begin van deze eeuw zelfs, omdat men er samen niet uit komt.

En toch zijn we ervan overtuigd dat we het samen moeten doen. Samen leven in Nederland maar ook samen kerk proberen te zijn. Hoe verschillend we ook zijn, oude en jonge, moderne of traditionele, betrokkene of minder betrokkene, trouwe of wat vaker afwezige kerkgangers; we vormen die kerk met elkaar. Dat is ook het spanningsveld. We voldoen niet aan elkaars verwachtingen. We willen anders of juist niet. We vinden het wel best of we willen beter. Toch moeten we met elkaar hierover in gesprek blijven. Waarom eigenlijk? Praktisch gezien omdat we niet zonder elkaar kunnen. De kerkelijke gemeentes worden kleiner en we kunnen geen mens missen. Het was lange tijd makkelijk om minder betrokken te zijn, de grote betrokken harde kern regelde de kerkelijke zaken toch wel. Die vonden dat in veel gevallen misschien ook niet zo heel erg. Nu deze kerngroep kleiner wordt, is het dus

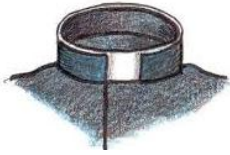
zaak dat we hierover gaan nadenken. Dat hebben we de afgelopen periode veelvuldig gedaan in de huiskamergesprekken. Wat gaat top en wat kan beter in ons kerkske. Met het boekje 'Samen Jong' wat dominee Otto momenteel in zijn preken behandelt, zien we hoe we een kerk kunnen zijn waar alle generaties zich thuis kunnen voelen.

Waarom is 'samen' vanuit geestelijk oogpunt zo belangrijk? Ten eerste omdat het Jezus zelf is die dat van ons vraagt: "Daar waar twee of drie mensen in mijn Naam samenkomen daar ben ik in hun midden." Paulus vergelijkt de gemeente met een lichaam die vele leden heeft en toch alle tot hetzelfde lichaam behoren. Het ene lid heeft het andere lid nodig om goed te kunnen functioneren. Samen kerk zijn, omzien naar elkaar, een warme gemeenschap zijn. We kunnen er avonden over vergaderen, gesprekken over voeren maar we zullen er ook handen en voeten aan moeten geven en dat is niet gemakkelijk. Wij moeten ons best blijven doen en hopen en bidden dat God de rest zal doen. Hoe de toekomst ook gaat verlopen en in wat voor vorm de kerk dan ook zal bestaan. Het mag ons bemoedigen, kracht en troost geven dat God zijn kerk nooit loslaat. We hoeven het niet alleen samen met elkaar te doen, maar ook samen met God.

Dieter Verbeek

Vanuit de 'pastorie'

Wat hebben we een fijne startzondag achter de rug! En dan denk ik nog niet eens zozeer aan de dienst, waarin we samen met koor en combo Laudate Dominum lekker hebben kunnen zingen, en waarin we konden overdenken hoe we een warme gemeenschap kunnen vormen. Dan denk ik vooral aan het programma daarna. In vier verschillende groepen konden mensen verder praten over het thema, nadat er eerst heerlijke koffie en thee met gebak was.

Tijdens dat napraten troffen veel mensen anderen die ze eigenlijk nauwelijks spreken. En alleen dat al was winst: elkaar leren kennen in gesprek, om te horen hoe anderen kerk en geloof beleven en hoe ze in het leven staan. Dat is waar we naartoe willen: elkaar meer ontmoeten en meer in gesprek zijn. Dat klonk op alle huiskamerbijeenkomsten en ook in de regiegroep door. Willen we een kerk kunnen zijn in 2035, dan moeten we investeren in onze relaties met elkaar. En met Jezus en God. Hoe we dat kunnen doen; daar hebben we wat ideeën bij gekregen vanuit de gesprekken en in de evaluatie in de regiegroep. Daarover hebben we aan de kerkenraad bericht in 'Aanbevelingen voor beleid en beroep'. Daar zal de kerkenraad later meer over laten weten. Die aanbevelingen van iedereen die in gesprek is geweest (en dat zijn meer dan 60 mensen!) zijn een stevig fundament onder wat we de komende jaren met elkaar kunnen gaan doen, én waarvoor we een professional vragen. Die moet het immers niet zelf gaan doen, maar die moet ons daarin vóórgaan.

Een enkele vraag hoorde ik wel terugkomen, of eigenlijk meer een opmerking: 'Waarom maken we beleid tot 2035? Dan ben ik er toch niet meer!' (of varianten als: 'ik weet niet of ik er dan nog ben') Natuurlijk maken we geen beleid voor een periode van 13 jaar die we niet kunnen overzien. Beleid maak je voor de komende vier jaar. Maar het is wel goed om verder te kijken. Regeren is vooruitzien. Maar ook je afvragen: wat wil ik doorgeven? Ook als ik er niet meer ben? Wat wil ik achterlaten, en kan ik vertrouwen hebben in waar naartoe gebouwd wordt? De vernieuwing die dat vraagt is niet iets wat je in één jaar doet en daarna niet meer aan

hoeft te denken. Vernieuwing is iets dat langzaam maar zeker en over langere tijd zich ontwikkelt. Daarom is het goed lang vooruit te kijken. En inderdaad, hoe later het wordt hoe vager het wordt, want je weet niet wat er dan precies nodig is. Maar de kaders kun je wel uitzetten.

Daar denken we ook in de diensten waarin ik voorga over na naar aanleiding van het boek 'Samen Jong', over hoe je een kerk kunt zijn met alle generaties. Naar aanleiding van die overdenkingen kunnen we steeds in gesprek met elkaar tijdens de koffie en thee. Hieronder vind je twee samenvattingen van de laatste twee overwegingen. Alle overwegingen zijn terug te zien op mijn YouTube kanaal (Otto Grevink).

Ik bid van harte dat de overwegingen in de gemeente, de regiegroep, de kerkenraad en de voorbereidingen van de vieringen ten dienste kunnen staan van de opbouw van Christus' gemeente in Sprang-Capelle. Tot eer van God en tot zegen van ons allen.
ds. Otto Grevink

Kernwaarde 2: Jezus' boodschap serieus nemen

Jullie zijn mijn vrienden wanneer je doet wat Ik zeg. Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden noem Ik jullie, omdat Ik alles wat Ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb. Jullie hebben niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie, en Ik heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Dan zal de Vader je alles geven wat je Hem in mijn naam vraagt. Dit draag Ik jullie op: heb elkaar lief.' (Johannes 15: 14-17)

Wat is de plek van Jezus in jouw geloof? Voor veel mensen is Jezus wat op afstand geraakt en vooral een voorbeeld geworden. Ik denk dat we geneigd zijn geraakt om God te zien als iemand die van je vraagt dat je je fatsoenlijk gedraagt, graag wil dat je gelukkig bent en er voor je is, maar die zich verder niet met je leven bemoeit. Dan betekent christen-zijn 'behandel anderen zoals je wilt dat ze jou behandelen'. Jongeren in het onderzoek geven aan dat ze daar helemaal niet warm voor lopen, want voor

zo'n manier van leven heb je God eigenlijk helemaal niet nodig. Ook niet-christenen leven immers fatsoenlijk en respectvol. En misschien herken je dat zelf ook wel. En is het vooral de gemeenschap van onze kerk die maakt dat je komt, en het samen zingen, ja natuurlijk, en ja ook de verhalen en de inspiratie die we delen. En ja, Jezus maakt daar deel vanuit. Maar verder moet je vandaaruit leven en andere mensen leven op hun manier met vaak dezelfde normen en waarden, net als veel van onze kinderen, en onze vroegere kerkleden, die niet meer naar de kerk komen. Dat betekent dat geloof eigenlijk niet meer zo relevant is voor je dagelijks leven. Je denkt er wel aan, en je handelt er wel naar, maar verder is het meer iets erbij, dan dat geloof onderdeel uitmaakt van je dagelijks leven.

En precies dat is wat de kernwaarde 'Jezus' boodschap serieus nemen' op het oog heeft. Dat Jezus' boodschap onderdeel van je dagelijks leven uitmaakt. En dat betekent dat Jezus meer wordt dan een voorbeeld voor belangrijke waarden en normen. Dat betekent dat het niet om 'het geloof' of om 'het christendom' gaat, maar om de persoon van Jezus Christus en wat hij gezegd en gedaan heeft. We zijn God en Jezus gaan zien als iemand die opdraagt hoe je moet leven. Maar allereerst wilde God mensen scheppen om een relatie met ons aan te gaan. Hij zei: *'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken.'* (Genesis 1:26). En God is niet mens geworden in Jezus als een soort fixer van onze problemen of om eens luid en duidelijk te zeggen hoe het erop staat en onze wereld ten goede te veranderen voor ons. Hij wilde allereerst met ons samenleven.

Wij zijn voor Hem geen slaven. Wij zijn Jezus' vrienden. En vrienden hebben een relatie. En in een relatie moet je elkaar serieus nemen. Hoe doe je dat in relaties met vrienden en je eventuele partner? Wat betekent het dan dat je elkaar serieus neemt? Volgens mij betekent dat heel in het kort dat je elkaar niet voor lief neemt en elkaar bij je leven betreft.

Maar precies zo wil Jezus ook vrienden met ons zijn. Hij zoekt geen heiligen. Hij zoekt vrienden. Ook Jezus' vrienden in de Bijbel laten keer op keer zien dat ze twijfelen, dat ze vragen hadden bij Jezus' boodschap of dat nu eigenlijk wel allemaal kon en mocht. Soms op basis van diezelfde Bijbel, soms uit eigen belang, of

vanuit een dubieus verleden. Jezus' vrienden uit de Bijbel zijn gewone mensen, net als wij.

En zij gingen hun leven delen met Jezus. Zo namen ze Jezus' boodschap serieus. Door hun leven te delen met Jezus. Maar hoe doen wij dat? Simpel gezegd door in de kerk een relatie te leggen tussen alles wat er in ons leven speelt met ons geloof. Ons geloof is relevant in elk aspect van ons leven. Dat betekent niet dat we bij alles wat we meemaken de Bijbel erbij halen om te kijken wat de Bijbel erover zegt. Dat betekent dat je je geloof relevant vindt voor alles wat je meemaakt. Niet als antwoordenboek, maar juist als oefenruimte waarin vragen en twijfels klinken, waarin je zoekt met elkaar wat geloof kan betekenen in wat je meemaakt in je relatie, met je kinderen, op je werk, in je vrije tijd, bij het sporten, als je met pensioen bent, in welke levensfase dan ook, als je ziek bent, het einde van het leven voelt aankomen, vol enthousiasme nieuwe uitdagingen aangaat, opziet tegen alle crisis in ons land en de wereld, of juist vol ideeën zit.

Zou Jezus niet willen weten wat ons bezighoudt? Hij noemde ons toch zijn vrienden? Nemen we onszelf dan wel serieus als we niet ter sprake brengen, als we niet laten zien, wat ons bezighoudt? Er liggen kansen in geloofsgesprekken met elkaar om niet alleen Jezus' boodschap serieus te nemen, maar ook onszelf serieus te nemen. We zijn hier toch niet voor niets? We zetten ons toch niet zomaar in voor de kerk? We vinden die normen en waarden toch niet zomaar belangrijk? Geloof moet toch ergens over gaan? In geloof zijn we niet alleen met elkaar verbonden, maar ook met een groter geheel, met God, met Jezus. Die verbondenheid is een relatie, een vriendschap. Door die vriendschap te leven nemen we Jezus' boodschap serieus en zullen mensen zeggen: je merkt aan hoe ze leven dat geloof hen niet stuurt en verder koud laat, maar dat het hen vormt tot een warme gemeenschap, die samen leeft met elkaar, en met Jezus.

Kernwaarde 5: Een warme gemeenschap vormen

'Heb elkaar lief. [...] Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.'(Johannes 13)

In de huiskamergesprekken werd vaak als top het 'omzien naar elkaar' genoemd. Omzien naar elkaar vormt het hart van onze

gemeente, of moderner gezegd: omzien naar elkaar behoort tot het DNA van onze gemeente. Zijn we daarin feilloos? Zeker niet. Er zullen vast mensen zijn die nu denken: ja ja, leuk gezegd allemaal. En mensen die veel werk maken van het bezoeken en contact houden met mensen zullen zich ook wel eens tekort voelen schieten. Omdat het niet genoeg zou zijn. Feit blijft dat het wel een belangrijke kernwaarde is van onze gemeente, die we nastreven.

'Heb elkaar lief' is niet zomaar iets dat we altijd even natuurlijk en van harte doen. Het is ook een opdracht. Van Jezus. En niet zomaar: *'Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.'* Er hangt dus ook wat vanaf. Het is niet zomaar en voor de lieve vrede. Het is menens. Alleen zo nemen we onze relatie met Jezus serieus. Als we elkaar liefhebben.

Onze relatie met God zit in ons DNA. Omdat we naar het beeld van God geschapen zijn. (Denk aan de uitspraak van Herman van Veen: 'Elke keer als ik 's ochtends in de spiegel kijk, heb ik het gevoel dat ik mijn vader sta te scheren.') Jezus is de selfie van God. Zie je Hem, dan zie je God. En zo zien wij God ook in het gelaat van de ander.

We zijn verbonden met elkaar, ook al hebben we elkaar niet uitgekozen. En dat is soms best een uitdaging. Want zegt Jezus elders in het Johannes evangelie: *'Ik heb jullie uitgekozen.'* Dus iedereen hoort erbij. Dat is een opdracht, voor iedereen, maar ook deel van wie wij allemaal zijn. Het is dus niet: 'Doe nou maar gewoon met ons mee', maar echt een relatie proberen te onderhouden met anderen die anders zijn dan jij.

In de Afrikaanse cultuur bestaat het woord 'ubuntu'. Dat is meer dan een woord en zit in de vezels van mensen die het woord kennen. 'Ubuntu' betekent dat je geen mens bent zonder andere mensen. Wijlen Desmond Tutu schreef: *'Het is niet: 'Ik denk, dus ik besta.'* *Het is eerder: 'Ik ben mens omdat ik erbij hoor. Ik doe mee, ik deel.'* Een geloofsgemeenschap draait dus in zijn vezels, in zijn DNA, om relaties. En niet alleen met mensen die zorg nodig hebben. Met iedereen!

Voor veel jongeren zijn persoonlijke relaties een belangrijke reden om bij een geloofsgemeenschap te willen horen. 45% van de jongeren in het onderzoek van het boek 'Samen Jong' gaf aan bij een geloofsgemeenschap te willen blijven vanwege de persoonlijk relaties. Hun leeftijdsgenoten in onze Protestantse Kerk in Nederland geven aan dat 'gebrek aan verbondenheid' een van de belangrijkste redenen is om af te haken.

Relaties zijn veel belangrijker dan activiteiten. Je wordt een aantrekkelijke gemeenschap niet door allemaal coole dingen te doen. Je wordt een aantrekkelijke geloofsgemeenschap als je een warme gemeenschap bent met elkaar. Niet cool, maar warm. Dat is de bedoeling.

De vorige keer zeiden we: we kunnen niet zonder Jezus. Nu zeggen we daarbij: we kunnen niet zonder elkaar. Ook in alle twijfels en gebrokenheid. We hoeven echt niet meer te zijn dan we zijn. We zijn niet perfect. We zijn een mozaïek met elkaar. Veelkleurig, en gebroken. Maar scherven brengen geluk. Op een heel bijzondere manier. We horen er ondanks alles bij, allemaal.

ds. Otto Grevink

Samenvattend vanuit de gespreksavonden met de gemeente

Aanbevelingen voor beleid en beroep

Vanuit de gesprekken in de regiegroep De Brug 2035 en de huiskamerbijeenkomsten, waarin we in totaal meer dan 60 gemeentelieden spraken, komen een aantal aanbevelingen voor. De eerste zijn aanbevelingen voor beleidslijnen in de toekomst. Aangevuld met een visie/missie en wat nader geconcretiseerd, maar niet tot in detail, kunnen ze zo een beleidsplan vormen. De tweede zijn aanbevelingen voor een beroep van een nieuwe professional. Deze komen voort uit het beantwoorden van de vraag: wat voor professional hebben we bij deze beleidslijnen nodig?

Beleid

Vanuit alles wat er in de gemeente al is en gewaardeerd wordt willen wij verder groeien naar een gemeente met alle generaties, vanuit de kernwaarde van 'Samen Jong' gemeente zijn:

1. Prioriteit geven aan jonge generaties
2. Jezus' boodschap serieus nemen
3. Hart voor jongeren hebben
4. Verantwoordelijkheid geven
5. Een warme gemeenschap vormen
6. Beste burens zijn

Vanuit die waardering van wat er al is, als zaadjes die verder kunnen ontkiemen willen we ons richten op en voelen we ons geroepen tot:

Betrokkenheid, Aandacht, Luisteren (BAL)

- Voortzetting van series huiskamerbijeenkomsten rondom vraagstukken die in de gemeente spelen, waardoor er meer interactie is tussen gemeente en kerkenraad en de gemeente zelf meer gaat dragen.
- Meer vorm geven aan ontmoeting na kerkdiensten: koffie drinken en gesprek.
- Stimuleren dat aandacht tweerichtingsverkeer wordt. We willen actief leren luisteren. Mensen helpen, stimuleren zelf ook weer te luisteren, ook tussen de generaties. De BAL ligt bij iedereen.

Van jeugd behouden naar jonge generaties prioriteit geven

- Met jongvolwassenen in gesprek gaan: een groep faciliteren, materiaal geven waarover zij graag willen praten. Werken aan contacten met oudere gemeenteleden, moge lijk als buddy.
- Van tieners Young Leaders maken, verantwoordelijkheid geven, ook inhoudelijk.
- Buddies voor tieners. Vaste contacten in de gemeente die ook te weten (willen) komen wat hen bezighoudt.
- Leggen van relaties met jongeren en hun gezinnen, ook als ze niet in de kerk komen.

Diversiteit in kerkdiensten

- Van de diverse voorgangers meer diverse vormen vragen en bij de gemeente achterhalen wat de vormen zijn die zij dan wensen.
- Bredere liedkeuze naast het Liedboek, en ook op video.
- Meer actieve betrokkenheid van gemeenteleden tijdens de kerkdienst.
- Preken mogen meer het gesprek laten zien tussen de Bij beltekst en onze tijd. In die zin mogen ze actueler en meer toegepast.
- Nadenken over de inzet van de eigen predikant bij de kerkdiensten. Conform diens aanstelling of iets meer, zo dat er een meer structurele band ontstaat met de gemeen- te en deze niet voornamelijk bijzondere diensten doet.

Relatie met elkaar en met Jezus

- Inzetten op meer mogelijkheden voor gespreksavonden/ bijbelstudiegroepen/kringen/geloofsgesprekken in ver- schillende frequenties en al naar gelang daar behoefte aan is, voor gesprek en ontmoeting.
- Opzetten van een belijdenisgroep.
- Te denken valt ook aan verjaardagsbijeenkomsten en een avond voor de vele vrijwilligers.

Lichter kerk zijn

- We zoeken taken bij mensen en niet mensen bij taken. Vanuit Betrokkenheid, Aandacht en Luisteren willen we

horen en mensen ook stimuleren in dat wat ze wèl kunnen om iets bij te dragen.

- We willen ons gave-gestuurd organiseren. Daar waar onze gaven liggen, daar voelen we ons toe geroepen om ons voor in te zetten.
- We willen kijken naar een lichtere organisatiestructuur voor onze kerkenraad. Wat zijn de kerntaken, wat kunnen we eventueel met andere gemeenten samen doen, en wat kan de gemeente zelf meer oppakken?

Inclusieve identiteit

- We willen een christelijke geloofsgemeenschap zijn waar iedereen zich welkom voelt. Tegelijkertijd gaat het bij ons wel ergens over. We willen inclusief zijn (iedereen is welkom) en expliciet (wij willen Jezus navolgen) – met alle vragen van dien en wat dat voor iedereen betekent. Dat vraagt om voortgaand gesprek, waarin we elkaar bevragen en van elkaar leren.
- We willen ons bezinnen op de vraag: hoe welkom willen we zijn naar mensen met een andere geaardheid en gender-identiteit? Dat vraagt ook om kennis van het vraagstuk: waar hebben we het over? Daar willen we ons op bezinnen, wetende dat dit een heel belangrijk thema is voor jonge generaties.
- We ervaren affiniteit met rooms-katholieke geloofsgenoten. Als het om inhoudelijke samenwerking gaat, dan willen we ons ook richten op rooms-katholieken en hun parochies (Loon op Zand, Kaatsheuvel en De Moer in eerste instantie (grondgebied Sprang-Capelle) en Waalwijk/Waspik (omgeving)).

Kerk in de buurt

- We willen nadenken over hoe we als kerk meer present kunnen zijn in onze buurt, allereerst door te luisteren: wat is er nodig, waar liggen de noden? Waartoe voelen we ons vanuit ons geloof geroepen om te zijn en te doen? Waarin kunnen we het verschil maken?
- We willen meer aandacht schenken aan economische ongerechtigheid, dichtbij en ver weg.

- We willen nadenken over hoe we als kerk kunnen vergroenen en ons oriënteren op het zijn van Groene Kerk.

Vernieuwen vanuit onze traditie, voorgedaan door een inspirator

Een belangrijke taak voor een nieuwe professional is volgens veel gemeenteleden dat hij/zij ons voorgaat met inspiratie: hóe zouden we dingen anders kunnen doen? De wil om te vernieuwen is er (vernieuwen klinkt anders dan veranderen). Ook onder gemeenteleden is er waardering voor hoe het tot nu toe gaat en hecht men aan traditie maar zit men er tegelijkertijd niet aan vast. Maar hóe het anders kan, daarvoor heeft de gemeente inspiratie nodig. Iemand die voorgaat in een vernieuwingsproces, en daar de gemeente langzaam maar gestaag in meeneemt. Niet vooruit rent, maar wel de voortgang in de gaten houdt. En in gesprek blijft met gemeenteleden en gemeenteleden met elkaar in gesprek brengt.

Beroep

We zoeken een voorganger die:

- ons helpt om 'Samen Jong' gemeente te leren zijn, vanuit wat er is en wat er gewaardeerd wordt.
- een inspirator is die ons motiveert, out of the box kan denken, gelooft in de kracht van samen en ons helpt buiten de muren van de kerk te kijken.
- de Bijbel in gesprek brengt met de huidige tijd.
- als een verbinder wil werken tussen jong en oud en met de maatschappij, en ons in gesprek met elkaar brengt.
- mogelijkheden ziet, uitwerkt en vertrouwen geeft.
- een aanstekelijk geloof heeft.
- een mensenmens is, ons wil leren kennen.
- communicatief vaardig is in preken, het leggen van relaties en (sociale) media.

Wat wij bieden:

- een team van kerkenraadsleden die de beleidskeuzen ondersteunen en de predikant helpen zich daaraan te kunnen wijden en haar/hem willen coachen en ondersteunen.

- een leergierige gemeente die graag wil vernieuwen en voorgegaan wil worden door een inspirator die nieuwe wegen wijst.
- een financieel stabiele gemeente die de uitdagingen van de toekomst aan wil en kan gaan.
- (iets over woonruimte of hulp daarnaar te zoeken).

Geschreven door ds. Otto Grevink in samenwerking met de regiegroep.

Gelezen en goedgekeurd door de kerkenraad 19-09-2022.

Besproken op gemeenteavond 28 september 2022.

Brenda Kerkdijk
Voorzitter

ZINGEN BIJ HET HARMONIUM IN ELZENHOVEN

U kunt komen meezingen bij het harmonium en wel op de **donderdag 6 en 20 oktober en 3 november** om **10.30 uur** tot ongeveer 11.00 uur **in het restaurant** van Elzenhoven. Vanuit de gesloten afdeling is het harmonium daarnaartoe verplaatst. Van harte welkom!

Henk Hoogendoorn

INLOOPOCHTEND

Op **woensdag 5 oktober** bent u weer van harte welkom op onze maandelijkse koffieochtend. Vanaf **10 uur** staat de koffie klaar, iedereen is van harte welkom om lekker bij te praten over de dingen van alle dag.

Het koffieteam

Israëlzondag 2022

Op de eerste zondag in oktober geeft de Protestantse Kerk op een bijzondere manier uiting aan haar roeping tot onopgeefbare verbondenheid met Israël.

Waarom is er eigenlijk een Israëlzondag?

In 1949 stelt de hervormde synode een Israëlzondag in, net na de Tweede Wereldoorlog en de vestiging van de staat Israël. Er zijn drie motieven voor zo'n aparte markering in het kerkelijk jaar. Gestalte geven aan de liefde voor het volk Israël, bezinning op de relatie van de Kerk met Israël, gebed voor het volk Israël. In dienen, leren en vieren zoekt de Kerk de relatie met het Joodse volk. Eerst stelde de hervormde synode voor om de Israëlzondag te laten vallen op de zondag vóór de Grote Verzoending, maar vanaf 1950 is er een vaste zondag in het jaar: de eerste zondag in oktober. Omdat in die periode de grote feesten in het Jodendom vallen: Nieuwjaarsdag, Grote Verzoending, Loofhutten. In 1984 wordt van gereformeerde zijde officieel de Israëlzondag ingesteld.

Vragen over Israëlzondag

Vanaf het begin zijn er ook vragen. Komen we Israël niet elke zondag tegen in de liturgie: in het zingen van de psalmen en de schriftlezingen en bovenal het besef dat zowel joden als christenen hun eenheid vinden in de God van Israël? En wat wordt er dan bedoeld met Israël? Velen denken bij Israël niet alleen of in eerste instantie aan de relatie met het volk Israël, maar aan de staat en aan het conflict tussen Joden en Palestijnen. Met alle vragen en met verschillende roepingen die kunnen botsen en schuren is het juist van belang rond de grote feesten in het Jodendom extra aandacht te geven aan de relatie met het Joodse volk.

Handreiking voor de Israëlzondag

De Protestantse Kerk biedt ieder jaar een handreiking aan om mensen in de kerk bij de joodse wortels van hun geloof te brengen en mede daardoor het begrip voor en gesprek met joden te bevorderen. U kunt deze vinden op:

<https://protestantsekerk.nl/idee/preek schetsen-israelzondag/>.

Collecte Israëlzondag

Met de opbrengst van de collecte van de Israëlzondag wordt het werk van Kerk en Israël gesteund. Kerk en Israël wil mensen in de kerk bij de joodse wortels van hun geloof brengen en het gesprek tussen joden en christenen bevorderen. In Nederland worden predikanten en gemeenten toegerust op het gebied van de relatie met het volk Israël. In Israël wordt bijvoorbeeld het werk van Nes Ammim, de internationale christelijke gemeenschap, gesteund.

Overgenomen (en enigszins bewerkt) van
<https://protestantsekerk.nl/israelzondag/>

Bezoek aan Nes Ammim

Vanuit (ons hotel in) Tiberias gingen we op zaterdagmiddag 2 april 2016 op weg naar Nes Ammim. Deze plaats ligt in het noorden van Israël, aan de kust, tussen Haifa en Naharia. In een gebied waar Joodse en Arabische dorpen zijn gevestigd. Maar hoeveel van hun inwoners kennen elkaar nu echt? Zeer weinig. Nes Ammim heeft zich tot doel gesteld om de dialoog tussen de verschillende in Israël woonachtige groepen (Joden, Arabieren en anderen) te bevorderen door lokale dialoogorganisaties en -initiatieven te ondersteunen.

We werden daar opgewacht door de jonge directeur Sjoerd Vos en Wim Kuiper. Natuurlijk was de ontvangst hartelijk (met koffie en hartige koekjes). Nes Ammim was in mijn jeugdjaren (zondags-school) bekend door de vestiging van de kibboets en de jonge vrijwilligers, die gingen meehelpen. Ook werden er acties (binnen onze kerk-breed) voor gehouden en voor gecollecteerd. Nu kon ik met eigen ogen zien hoe het leven en wonen was in Nes Ammim.

Verteld werd over het ontstaan en de doelstelling van deze (voormalige) kibboets. "Nes Ammim" - de naam, die 'teken voor de volkeren' betekent, komt uit Jesaja 11:10 en is door de pioniers gekozen om idealen tot uitdrukking te brengen, waardoor ook de tegenwoordige gemeenschap nog steeds wordt geleid. We zagen het "museum", met de oude camper waar de oprichters in 1967 mee waren gekomen. We bezochten ook de kerkzaal, waar diensten worden gehouden. Het was een mooi en inspirerend bezoek.

Een diaconaal jaar als vrijwilliger bij Nes Ammim? Ja, dat kan.....

Want.....ten diepste is Nes Ammim diaconaal van opzet. Niet een uitsluitend bedrijfsmatige, op winst gerichte onderneming, maar een bescheiden poging om een oecumenische gemeenschap werkelijk in Israël mogelijk te maken. Van de bewoners wordt verwacht dat zij hun 'zekerheden', familie, huis, werkkring - voor kortere of langere tijd opgeven en bereid zijn om als vrijwilliger in Nes Ammim te leven, te 'vieren' en te leren. Om vervolgens terug te keren naar huis als 'ambassadeurs', die hebben ervaren hoe het ook kan tussen christenen en joden. Vele vooral jonge christenen uit Europa hebben sindsdien in Nes Ammim gewoond. Dat heeft geleid tot acceptatie van Nes Ammim in Israël en goede relaties in de omgeving, zowel aan Joodse als aan Arabische zijde.

Stenen ruimen, bruggen bouwen, samenleven mogelijk maken, het waren en zijn nog steeds de grondwoorden van Nes Ammim.

Henk Spuijbroek

AAN TAFEL!

Aan tafel, we gaan eten! Een kreet die vast regelmatig in veel huishoudens klinkt. Eten moeten we allemaal en als je met meer mensen in één huis woont, is het fijn om dat samen te doen. Ook in de kerk gaan we samen aan tafel. We vieren met enige regelmaat het Heilig Avondmaal, de maaltijd van de Heer. Ook in de kerk gaan we dus regelmatig aan tafel met elkaar.

Aan tafel deel je niet alleen het eten wat voor je staat, maar ook je leven. De mooiste gesprekken worden aan tafel gevoerd. Samen eten is een bezigheid die ontspant, op de een of andere manier geeft het je de tijd om eens door te praten. Aan tafel is vaak een plek waar je tot wezenlijke inzichten komt.

Ook in de bijbel wordt er veel getafeld. Heel veel verhalen spelen zich af rondom een maaltijd. Soms is het spannend om te zien wie er een plek aan de tafel krijgt. De koning en zijn gasten? Of ook de dienaren? Of zelfs de hoeren en de tollenaars? U kent dat verhaal vast wel waarin veel mensen uitgenodigd worden voor een feest, maar waar niemand lijkt te willen komen. Ten slotte wordt iedereen op straat maar uitgenodigd.

En dat overbekende verhaal van de Emmaüsgangers. Pas bij de maaltijd, bij het breken van het brood, wordt die twee mensen duidelijk met wie ze aan tafel zijn gegaan. Met Jezus, onze Heer. Zijn leven, zijn lijden en sterven gedenken we bij het Heilig Avondmaal. Zijn opstanding vieren we. Een maaltijd die de eeuwen door over de hele wereld mensen heeft bemoedigd,

getroost en gesterkt. Dat Jezus brood en wijn, zijn lichaam en zijn bloed gedeeld en vergoten heeft, voor ons, met ons, opdat wij leven. In het laatste nummer van protestant vakblad voor werkers in de Protestantse Kerk staat een artikel over hoe leden van de Protestantse Kerk over het avondmaal denken. Aan dit onderzoek deden bijna 1000 leden van de PKN mee. Bijzonder vond ik om te lezen dat 95% van de deelnemers aangeeft het vieren van het avondmaal belangrijk te vinden en dat 76% er ook graag aan

deelneemt. Dat zijn percentages die ik niet altijd terugzie als wij de Maaltijd van de Heer vieren.

Terwijl die Maaltijd een enorme bemoediging kan zijn. Het kan je helpen je band met Jezus te versterken, je kunt je verbonden voelen met de kerken in de wereld, met mensen die ons voorgingen. Het bepaalt je bij je geloof, wat het voor je kan betekenen. En meer. Voor de één zal de nadruk meer liggen op het eten en drinken in gemeenschap met ieder lid van de kerk, voor de ander is juist de herinnering aan Jezus' lijden, sterven en opstanding het belangrijkste. Eenieder ervaart het anders. Ik denk zelfs dat je het de ene keer anders ervaart dan de andere keer. Net hoe het met jou gaat op dat moment. Het mooie van het Heilig Avondmaal is dat het ook een verbinding legt met ons dagelijks leven. Uit het onderzoek komt dat 'aan het avondmaal deelnemen' en 'het goede doen in de wereld' aan elkaar verbonden worden door 75% van de respondenten.

Bij Christus aan tafel is overvloed. De genade die je daar ontvangt, is genoeg om van te leven en om uit te delen. Vanaf die tafel, waaraan we namens Christus ook anderen nodigen, gaan we de wereld in om genade handen en voeten te geven. Zoals het is geformuleerd door één van de deelnemers: "Wat je zelf hebt ontvangen moet je doorgeven aan de wereld."

Dat is ook waar het in het jaarthema 'Aan Tafel!' over gaat. De verbinding tussen de tafel van de Heer en de wereld om ons heen. De Maaltijd van de Heer vieren, samen eten, de eettafel openstellen voor gasten, samen delen, samen leven.

Daar hopen we dit jaar mee aan de slag te gaan!

Dit prachtige lied (LB388) mag daarbij niet ontbreken:

*Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,
voor ieder van ons schoon water en brood.
Een veilige plek, een plaats om te schuilen,
een plaats in Gods licht als tafelenoot.*

Refrein:

*Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen: zij scheppen
geluk!*

*Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen: zij scheppen
recht en geluk!*

ds. Marleen Bloklander

DE JARIGE 75+ IN OKTOBER

6 okt.	Dhr. T.A. Brouwers,
7 okt.	Mevr. A. v.d. Galiën-Mouthaan
12 okt.	Dhr. J. Boezer,
14 okt.	Mevr. A. van Zutphen-Smits,
14 okt.	Dhr. D.J. Kraal,
21 okt.	Dhr. M.C. Visser,
24 okt.	Dhr. T. Veenstra,

Namens de gemeente: Hartelijk Gefeliciteerd en wij wensen u een gezegend nieuw levensjaar toe!

De bloemen van de afgelopen periode zijn gegaan naar: Fam. Hommel, Mevr. Van de Spek-de Haan, Mevr. Wittebol-van Peer en Mevr. Achterberg-van Drongelen.

MUTATIES

Overleden:

Op 15 september 2022 is mevrouw C. Van Gijzel-Rosenbrand, overleden.

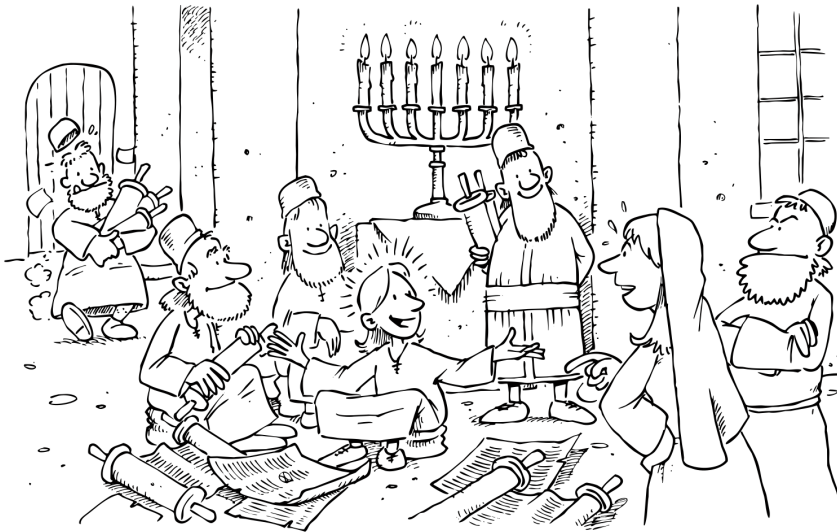

De heer en mevrouw Verhagen-de Ruiter mochten op 25 augustus hun smaragden huwelijksdag vieren. Wij wensen hen nog vele gelukkige jaren toe, waarin zij Gods nabijheid mogen ervaren.

voor de kleintjes

Jezus als jongen in de tempel

Toen Jezus twaalf jaar oud was maakten Maria en Jozef hun jaarlijkse tocht naar Jeruzalem om daar het grote Paasfeest te vieren. Jezus was ook bij hen. Toen het feest voorbij was, gingen ze weer op weg naar huis, maar Jezus was achtergebleven. Het duurde wel een paar dagen voor zijn ouders dat merkten, omdat ze dachten dat hij ergens in de grote groep van familie en vrienden was met wie ze reisden. Ze maakten rechtsomkeert naar Jeruzalem en het duurde wel drie dagen voor ze Jezus hadden gevonden. Hij zat in de tempel tussen een paar Joodse godsdienstleraren, aan wie Hij allerlei vragen stelde. Aandachtig luisterde Hij naar hun antwoorden en op alles wat zij Hem vroegen, had Hij steeds een antwoord klaar. Iedereen verbaasde zich erover dat dit jonge kind al zoveel wist en begreep. Zijn ouders zeiden: "Mijn zoon, waarom doe je ons zoiets aan? We zijn zo ongerust geweest! We hebben je overal gezocht." "Maar u hoefde toch niet naar me te zoeken!" zei Jezus. "U wist toch wel dat Ik in de tempel bezig moest zijn met de dingen van mijn Vader?" (Lucas 2, 46)

voor de jongeren

Een stap naar vrijheid

God maakt mensen vrij. Ze moeten geen slaaf zijn. Pak daarom je verslaving aan!

Je ouders klagen erover hoe lang jij zit te gamen. Nou ja, door zeurende ouders ga je meestal niet serieus over jezelf nadenken. Maar wat nou als je jezelf ook afvraagt of je misschien een beetje verslaafd bent? Pak je het probleem dan aan?

In 'verslaafd' zit het woord 'slaaf'. Wie verslaafd is, is niet vrij, maar slaaf van zijn behoefte aan gamen of eten of drugs. De kernboodschap van de Bijbel is dat God mensen vrij maakt. Wat betekent dat voor ons? Wij móéten zoveel: presteren, sociaal doen, fit blijven. Vanwege al dat 'moeten' zoeken mensen misschien hun vrijheid in lekkere en leuke dingen. Maar dan kan je dáár weer slaaf van worden...

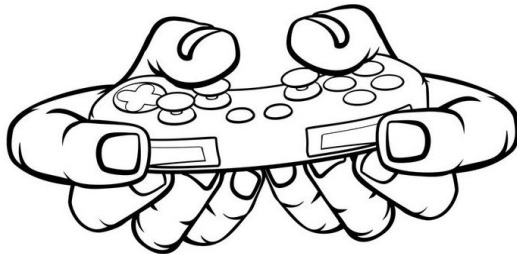
Een volgeling van Jezus schreef aan de eerste christenen:

'Vrienden, God wil dat jullie als vrije mensen leven. Maar gebruik die vrijheid niet om toe te geven aan slechte verlangens. Gebruik die vrijheid om met liefde voor elkaar te zorgen.'

Vrij zijn betekent dus het leven op een bepaalde manier aanpakken: zorgen voor een liefdevolle samenleving, en ook: met liefde voor jezelf zorgen!

Als je denkt dat je misschien verslaafd bent: pak het probleem aan, zorg voor jezelf! *'Je zorgen maken is stap 1!'* staat op de site van Moti4, een organisatie die jongeren helpt om een beginnende verslaving aan te pakken. Moti4 kan je helpen om na stap 1 vervolgstappen te zetten, op weg naar meer vrijheid voor jezelf.

Uit De Nieuwe Oase: Galaten 5:13 Bijbel in Gewone Taal Bron: moti4.nl

Hoi allemaal,

De startzondag voor jong en oud en alles wat er tussen zit. Zoals ds. Otto aangaf het gaat om de relaties die we met elkaar hebben als gemeenteleden, als (jonge) ouders, als kinderen en als leiding van de jeugd.

Het is altijd fijn als je met elkaar ook wat leuks kan doen. Het zit niet in iets 'cools' of iets duurs maar juist vaak de eenvoudige dingen, die geven een goed gevoel met elkaar.

We hebben gezien dat er veel kinderen aanwezig waren bij de kinder- en peuternevendienst. Dat was een goede start!

We hebben in de kinder- en peuternevendienst het verhaal gehoord van de Emmaüsgangers. Ze moesten een heel eind lopen en kwamen ook nog wel wat hindernissen tegen maar zijn wel in geloof samen met Jezus opgetrokken.

Samen met de kinderen hebben we 'bigfoots' versierd en hebben we na de dienst samen een parcours gedaan met spelletjes op de 'bigfoots'.

De 'bigfoots' hebben we onder gebonden om te ervaren dat lopen met grote voeten echt wel lastiger is. Bij elke goede opdracht kregen de kinderen een sticker.

We hebben ook nog een 'proef en voel' spelletje gedaan omdat het thema 'Aan Tafel!' is dit jaar. Kun je goed proeven en voelen wat er in een bakje zit? Ze kregen stiekem een hapje mosterd, een hapje appelstroop maar natuurlijk ook een lekker snoepje.

Het voelen was iets minder 'vies' maar met je handen in gekookte macaroni en een nat theezakje was toch ook geen fijne ervaring (ha,ha).

De kinderen vonden het leuk en kregen als beloning nog een klein cadeautje en een snoepje mee. We willen Henk en Gerda Hoogendoorn heel erg bedanken voor de gastvrijheid. Op de website zijn nog wat meer foto's te zien van onze leuke activiteit.

Groetjes,
namens de leiding kinder-
en peuternevendienst
Brenda Kerkdijk

Lieve lezers,

We gaan weer van start; deze zondag 18 september 2022! De kerk is vol, voorin zit het koor Laudate Dominum met het combo. Wat een mooie dienst hebben we: een fijne preek, prachtig zingen met elkaar. In een woord GEWELDIG. Het thema van deze dienst is 'Aan Tafel!'. Daar spreken we na de dienst met elkaar over in groepjes. Rond 12.00 uur staat de lunch klaar voor zo'n zestig personen. We zingen met elkaar ons gebed en kunnen dan beginnen aan lekkere broodjes, krentenbollen, worstenbrood en soep en voor ieder wat te drinken. De tafels waren voor zes personen dus we kunnen goed bijpraten met elkaar. Het was een goed samen zijn. Ik ben nog wat vergeten. Toen we binnenkwamen was er koffie met gebak. Alle vrijwilligers die hieraan meegeholpen hebben wil ik heel hartelijk bedanken. Het zijn er heel veel. Geweldig dat jullie er zijn. Het was een hele mooie dienst. Dat wilde ik even kwijt.

Lieve groet,
Riek Verduijn

FRIENDS: de jeugdclub van de PGML

De PGML heeft ook een jeugdclub, wist u dit? Tijdens de startzon-
dag hebben er gesprekken plaatsgevonden en uit die gesprekken
is naar voren gekomen dat veel gemeenteleden niet bewust zijn
van het feit dat er een jeugdclub is in de Langstraat.

De jeugdclub van de PGML heeft de naam **FRIENDS** en de groep met jongeren wordt geleid door oudere jeugd uit verschillende kerken. Ik (Nienke Kerkdijk) ben vanuit onze kerk leiding bij FRIENDS en ben al vanaf de start van de jeugdclub aanwezig als leiding.

De club bestaat ondertussen al weer vier jaar en vindt plaats op elke tweede zaterdagavond van de maand, in Doeveren. Tijdens deze avonden wordt er tijd besteed aan gesprekken over het geloof en wordt de rest van de avond opgevuld met super gave spellen. Wanneer kinderen naar de middelbare school gaan zijn ze welkom om aan te sluiten bij een van de toffe avonden. Komende maand gaat het seizoen weer van start met een **startevent** die plaats gaat vinden van **15 tot 16 oktober**. De leiding hoopt er dit jaar weer een geslaagd seizoen van te maken. Kent u nog jeugd die interesse heeft, dan zijn ze zeker welkom om een keer langs te komen! Meer informatie is te vinden op onze social media (Facebook: Friends0416 en Instagram: friends0416), neem vooral een kijkje!

Nienke Kerkdijk

Dank u wel

Vanwege ons 55-jarig huwelijk, de knieoperatie en de daarop volgende revalidatie van Gerda hebben velen gereageerd met bloemen, een kaartje en de regelmatig terugkerende vraag hoe het nu gaat. De belangstelling heeft ons goed gedaan en daarom willen wij u op deze plaats hartelijk bedanken.

Gerda en Henk Hoogendoorn

Da's toevallig ...

Ik -Tolleke- zit regelmatig in kerk 'De Brug'. Zat u toevallig ook in de kerk op zondag 14 augustus? Dan kwam dat goed uit. Want de dienst ging over het thema van de geloofsge-sprekken van afgelopen winter. Winter? Op die zondag durfde niemand dat woord in de mond te nemen. Wat was het warm! Maar toeval of niet, warm of koud, het werd een mooie dienst geleid door Brenda en Jan de Gruijter. Tolleke was wel met een lied in z'n hoofd naar de kerk ge-komen. Nee geen psalm of gezang; ja wat was het dan? Meer een deun die niet makkelijk meer uit je gedachten gaat. Mis-

schien kent u die deun ook wel: *Toeval be-
staat niet. Dit moet zo zijn. Dit stond ge-
schreven in de sterren of misschien nog wel
iets verder. Want het voelt zo fijn. Toeval
bestaat niet.*

Dat is natuurlijk de vraag: toeval of sturing.
En dan niet sturing van iets wat verder weg
is dan de sterren.

De vraag is of je gelooft dat God het toeval
'regelt'. Tolleke vindt dat gemakkelijk te
gelooven als het over positieve zaken gaat.
Maar bij een ongeluk wordt het al wat moei-
lijker. Tolleke denkt aan een verslag in de
krant waar stond: *Toevallig zat hij in de auto die tegen een boom aan
reed.*

Dan blijf je toch met een raadsel zitten, dat niet makkelijk opgelost
wordt. Daar kunnen tegeltjeswijsheden niets aan veranderen.
Tolleke heeft ze nog eens op een rijtje gezet. Dat toeval misschien de
logica van God zou zijn, gaat er bij Tolleke moeilijk in. Of je moet
natuurlijk heel bijzondere ideeën over God en logica hebben.
Aan het eind van de boeiende preek komt er een onvolledige tegel-
tjeswijsheid langs volgens Tolleke: *Toeval is de manier van God in-
cognito te blijven.* Op dat tegeltje had de volledige uitspraak van Al-
bert Schweitzer moeten staan:

**Het toeval is de schuilnaam waarvan God zich bedient
wanneer hij incognito wil blijven.**

Het is niet toevallig dat het moeilijk is om over toeval te praten.
Tot een zondag,
Tolleke Bijbelvast

TOEVAL

**IEDEREEN
BLIJKT EXACT
OP ZIJN VERJAARDAG
GEBOREN TE ZIJN**

Loesje

Product 1040
6001 BA Arnhem
www.loesje.nl

Gedenken/Herdenken

In Kontakt van september is het al aangekondigd: Op zondag 2 oktober 2022 gaan we de herdenkingsborden in onze kerk in gebruik nemen. De families die in het afgelopen kerkelijk jaar doop, huwelijk of rouw hebben meegemaakt, zijn inmiddels daarvoor uitgenodigd.

Voor de overledenen wordt een kruisje opgehangen met daarop hun naam en de datum van overlijden. Voor de gedoopte kinderen is er een sint-jakobsschelp waarop naam en doopdatum worden gezet. Voor de gehuwden is er een hart met de beide namen en de huwelijksdatum.

We hopen met de ingebruikname van deze borden een traditie te starten waardoor we ons nog meer een warme gemeenschap gaan voelen. Bent u/ben jij er ook weer bij?

Namens Commissie Eredienst en Kerkenraad

Willie Verhoef

Recept linzen-tomatensoep

Deze soep heb ik gekookt voor de startzondag. Een eenvoudig recept met een heerlijk resultaat, een recept van Iona Abbey.

Ingrediënten voor 6 personen:

- 1 grote ui, in stukjes gesneden
- 135 gr. rode linzen
- 1 geperst teentje knoflook
- 1,2 liter groentebouillon
- 35 gr. plantaardige olie
- ½ theelepel gedroogde basilicum
- 750 gr. tomatenstukjes uit blik
- zout en peper

Verhit de olie in een middelgrote pan en laat de ui en de knoflook zachtjes bakken totdat het doorzichtig is.

Voeg alle andere ingrediënten toe, behalve zout en peper, en laat 45 minuten sudderen totdat de linzen zacht zijn.

Met de blender de soep glad maken en zout en peper naar smaak toevoegen.

Eet smakelijk!

Willie Verhoef

Sinds 1996 heeft Raamsdonksveer haar eigen gospelkoor. 'Chaverim', dat is Jiddisch voor 'vrienden'. Ongeveer 20 enthousiaste koorleden, in de leeftijd van 45-75 jaar, brengen swingende gospels ten gehore binnen en buiten Brabant. Het koor staat onder leiding van dirigent Wim van Kuik uit Oosterhout. Het repertoire bestaat uit Nederlandse en Engelstalige liederen en gospelsongs.

Het koor verleent medewerking aan kerkdiensten en samenkomsten. Wij willen graag optreden bij jou in de buurt. Als je interesse hebt, willen wij je vragen contact met ons op te nemen via het onderstaande e-mailadres.

Hou je van zingen, kom eens binnenlopen. Chaverim repeteert iedere dinsdagavond vanaf 19.45 uur in de Schakel naast de Em-makerk aan de Emmastraat in Raamsdonksveer. Je bent van harte welkom om eens mee te zingen. Naast het repeteren van onze liederen is er ruimte voor gezelligheid.

gospelkoorchaverim@gmail.com.

www.chaverimraamsdonksveer.nl.

Er zijn twee manieren om licht te verspreiden: je kunt een kaars zijn of de spiegel die haar licht weerkaatst.

Anoniem

Het zaadje ontkiemt niet in het licht, het heeft het donker nodig om naar het licht te kunnen groeien.

Anoniem

Tijdens onze donkerste momenten moeten we ons concentreren op het zien van licht.

Aristoteles

Gebed van de zondag/gebed om de heilige Geest

Een kerkdienst verloopt volgens een vaste orde: de liturgie. In deze serie komen de verschillende elementen aan bod. Marcel Barnard licht deze toe, drie gemeenten vertellen over hun praktijk. Deze keer: het gebed van de zondag / het gebed om de heilige Geest.

Na het consistoriegebed, de intochtspsalmen, kyrie en gloria of wetslezing en het lied, kan het nu weer twee kanten op in de liturgie. Dat blijkt ook uit de bijdragen van de predikanten hieronder. De oecumenische en lutherse traditie kiezen voor *het zondagsgebed*. De gereformeerde traditie kiest voor een *gebed om de heilige Geest, of om de opening van het woord*.

Het zondagsgebed van de oecumenische traditie sluit de voorbereiding af. Het vat als het ware alles wat gezegd en gezongen is nog eens samen en preludeert op de schriftlezingen van die zondag. De zondagsgebeden horen zodoende bij het leesrooster. Het daggebed is een 'formuliergebed' dat is te vinden in *het Dienstboek* bij de gegevens voor iedere zondag in het 'Tijdeigen'. Het gebed heeft een gedenkende structuur: het roept een daad van God in herinnering ('Gij die ...') en vraagt God de gemeente daaraan deel te geven ('Geef ons ook ... opdat ...'). Ten slotte beroept het zich op Christus ('Door uw Zoon, Jezus Christus, onze Heer').

Het gebed om de heilige Geest wijst vooruit naar de schriftlezingen en de prediking. Het vraagt God Zijn Geest te zenden opdat de harten van de gelovigen opengaan, zij het woord horen en daarnaar zullen leven. Veelal is dit een 'vrij' gebed.

Ten slotte dit. Wij eindigen gebeden met 'amen' – 'zo is het'. Het is eigenlijk wel heel vreemd als de voorganger zelf dat woord in de mond neemt, in reactie op de woorden die hij of zij net zelf heeft uitgesproken. Het is een acclamatie, een be-aming die in de mond van de gemeente hoort.

Dienstboek, een proeve. I. Schrift, Maaltijd, Gebed 11-150 en 357-519; 782-785; 868-872

“Nu gaan we ons richten op het Woord”

Voor mij vormt het ‘gebed van de zondag’ de overgang van ‘de dienst van de voorbereiding’ naar ‘de dienst van de Schriften’. We hebben een beroep gedaan op Gods ontferming, en de noden van de wereld en de zorgen van ons eigen hart gedeeld met de Barmhartige. We hebben God de lof toegezongen, omdat haar liefde en trouw geen grenzen kennen. Nu gaan we ons richten op het Woord. We bidden om bezielende woorden en beelden bij het lezen en uitleggen van de Bijbel. Vaak klinkt al iets van de ‘kleur’ van de zondag of het thema van de Schriftlezing door; het gebed kleurt mee met de tijd van het jaar. Zo ligt bij Advent de nadruk op het verwachten van de komst van de Messias, en met Pinksteren vieren we de komst van de Geest van God die nieuwe inspiratie geeft voor leven en geloven. Het gebed van de zondag sluit ik meestal als volgt af: ‘Zo bidden wij, door Jezus Christus, onze Heer’, door allen beaamd met een simpel ‘Amen’. Of we sluiten af met een gezongen acclamatie, zoals te vinden in het liedboek.

ds. Rian Veldman, Protestantse Gemeente Oegstgeest

“Belangrijk onderdeel van de kerkdienst”

Ik vind dit een belangrijk onderdeel van de kerkdienst. Het is niet vanzelfsprekend dat de bijbellezingen ons raken of aanspreken. Het is een wonder van Gods Geest als we juist dat ontvangen wat we nu in deze tijd nodig hebben, of dat nu bemoedigend of kritisch is. We gaan onder andere naar de kerk om leiding en richting van God voor ons leven te ontvangen. Daarom lezen we in de Bijbel en overdenken we wat in deze lezing(en) op ons afkomt als de stem van God. Ik heb van Karl Barth geleerd dat Jezus het Woord van God is, het levende woord, en dat Hij in ons leeft door de Heilige Geest. Als dit gebeurt in een kerkdienst is het heilzaam en worden we in ons geloof gevoed. Dit is ook mijn gebed bij het schrijven van een preek: dat de Heilige Geest niet alleen mij, maar ons allemaal aanraakt.

ds. Henriëtte Kauffmann-Schaap, Protestantse Gemeente Coevorden

“Bidden om tegenwoordigheid van Geest”

Ik kondig het gebed om verlichting vaak aan met de woorden: 'Laten we, voordat we de Schriften openen, bidden om tegenwoordigheid van Geest.' Het gebed om verlichting vindt in de klassiek gereformeerde traditie waarin ik sta plaats na de lezing van de Tien Woorden en het daaropvolgende lied. Het is daarmee het eerste 'vrije' gebed in de dienst. Hoe ziet dit gebed er concreet uit? Ik denk goed na over de aanspraak en kies deze bewust bij het thema van de dienst. Na een korte lofprijzing, een zo concreet mogelijke schuldbelijdenis (meestal werk ik één of twee geboden concreet uit) en een gebed om vergeving, vraag ik God of de Schriften door de werking/verlichting van de Geest zo open mogen gaan dat wij ook open mogen gaan (staan). Doorgaans bid ik deze woorden: 'Geest van God, tot U bidden wij, wees aanwezig, open de Schrift voor ons hoofd en hart. Open ons hoofd en hart voor de Schrift. Geef dat de woorden ons zo mogen raken dat ons denken, willen maar ook ons voelen (weer) op U gericht raken. Verheerlijk Uw Naam in deze dienst.' Soms benoem ik daarbij de weerstanden die in ons leven (we zijn ook als kerkmensen toch niet van die altijd gelovige mensen?). Zelf zie ik het gebed om verlichting als een echt 'inroepen van Gods aanwezigheid'. Dat is toch ook nodig. Was het niet Noordmans die zei dat als wij naar de kerk gaan dit niet automatisch betekent dat God ook gaat?

ds. Bert Karel Foppen, Protestantse Gemeente Den Haag, wijkgemeente Bethlehemkerk

(bron: <https://protestantsekerk.nl/verdieping/gebed-van-de-zondag-gebed-om-de-heilige-geest>)

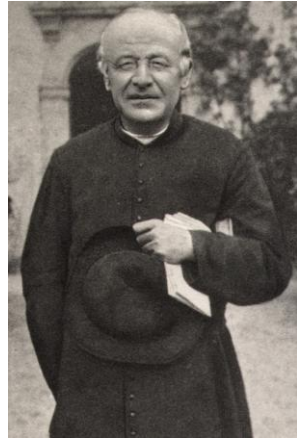
GIJ BAD OP ENE BERG ALLEEN

*Gij bad op ene berg alleen,
en... Jezu, ik en vind er geen
waar 'k hoog genoeg kan klimmen
om U alleen te vinden:
de wereld wil mij achterna,
alwaar ik ga*

*of sta
of ooit mijn ogen sla;
en arm als ik en is er geen;
geen een,
die nood hebbe en niet klagen kan;
die honger, en niet vragen kan;
die pijn, en niet gewagen kan
hoe zeer het doet!*

O leer mij, arme dwaas, hoe dat ik bidden moet!

Guido Gezelle

Soms komt er ineens iets in je op.

We zaten nog even na te praten na de maaltijd en ik weet niet wat het precies was waardoor dit gedicht ineens in me opkwam. Ik begon het spontaan op te zeggen, ik ken het uit mijn hoofd en dat zegt wat. Ook Jan kende het wel maar niet zoals ik. Ik heb het idee dat het mij heel veel zegt, voor mij, over wat ik geloof en hoe ik kijk naar wat de wereld voor mij is. Jezus zocht eigen ruimte om contact met God te hebben, niet met allemaal mensen om hem heen maar ruimte en stilte en aandacht voor zijn gevoelens en geloof.

Op de middelbare school kon/mocht je dit gedicht bespreken als middeleeuws, eigenlijk veraf van wat wij nu beleven, tenminste zo werd er ongeveer mee omgegaan.

Maar voor mij was het een diep gevoel, dit is wat ik eigenlijk zou willen met alles wat er over geloof en kerk en bijbel werd voorgezegd.

En nu, vele jaren later, komt het nog dichterbij. Ik kan het best in stilte contact zoeken met God en Jezus, zonder gesprek, zonder anderen, zonder....

Natuurlijk weet ik dat geloven ook gemeenschap betekent en samen en klaar staan voor anderen.

Maar af en toe even helemaal alleen met jezelf en je eigen gevoelens en twijfels en zekerheden en.....daar vind ik geloof in.

Maaïke van Wijk

Financiële update 2e kwartaal 2022

Vaste Vrijwillige Bijdrage

Door gemeenteleden is in het 1e halfjaar van 2022 € 25.756 VVB bijgedragen, dit bedrag is iets hoger dan het 1e halfjaar van 2021 (€ 24.481). Dit is een mooie ontwikkeling waar we heel dankbaar voor zijn! We zien echter dat een gedeelte van de gemeente nog geen bijdrage heeft overgemaakt. Draagt u ook financieel een steentje bij aan het samen kerk zijn?

Overige bijzonderheden in de financiën:

Na een korte periode van onderhoud is de pastorie nu weer verhuurd, dit zorgt voor welkome huuropbrengsten. Dominee Otto heeft zijn werkzaamheden weer hervat, hij werkt nu voor 30% voor onze gemeente. Vanaf 1 juni ondersteunt dominee Bert van der Linden onze gemeente voor 20%. In totaal worden wij dus voor 50% 'belast' met predikantskosten. In het eerste kwartaal was dit percentage tijdelijk lager, door de ziekte van dominee Otto. Alle overige kosten zijn conform begroting of tot heden juist iets lager. Dit bij elkaar zorgt ervoor dat de financiën in lijn liggen met de opgestelde en goedgekeurde begroting.

Hartelijke groet,
Erwin Korver
Boekhouder

Vanuit de Diaconie/ZWOgroep

Zondag 2 oktober is het Israëlzondag. Kerk en Israël, onderdeel van de Protestantse Kerk, en Kerk in Actie werken samen vanuit een drievoudige roeping: de onopgeefbare verbondenheid met het volk Israël, de oecumenische roeping (verbondenheid met Palestijnse christenen) en de diaconale roeping. Belangrijke aandachtsggebieden hierbij zijn belangstelling wekken voor de Joodse wortels van het christendom, de ontmoeting met het Jodendom stimuleren en antisemitisme bestrijden. Predikanten worden hierop toegerust.

9 oktober. In Nederland gaan er steeds minder mensen naar de kerk. Maar dat betekent niet dat er geen behoefte is aan zinging. Kerken spelen hierop in met nieuwe vormen van kerk zijn die aansluiting zoeken bij de omgeving en bij wat mensen bezighoudt. De afgelopen tien jaar zijn er zo'n 150 pioniersplekken vanuit de Protestantse Kerk gestart. Ze vormen nieuwe christelijke geloofsgemeenschappen waar de boodschap van het evangelie gedeeld wordt op een manier waarin mensen zich herkennen.

Op **16 oktober** staat gepland de collecte voor de Voedselbank. Deze collecte is bestemd voor het aankopen van bulkgoederen (aardappels, appels, peren, wortelen enzovoort).

23 oktober is er een collecte voor de ondersteuning van het Oekraïne project van Kerk in Actie. De oorlog in Oekraïne betekent onbeschrijfelijk leed voor de mensen daar. Ons hart gaat naar hen uit. Kerk in Actie werkt samen met kerken en christelijke organisaties die de meest kwetsbare mensen in Oekraïne helpen.

30 oktober collecteren we voor noodhulp aan Pakistan. Maar liefst 33 miljoen mensen in Pakistan zijn getroffen door de heftigste regens ooit. Grote overstromingen zijn het gevolg, een derde deel van het land staat onder water. Er zijn 1000 doden gevallen. Vooral in het arme zuiden en zuidwesten zijn miljoenen mensen op de vlucht geslagen. Kerk in Actie geeft via haar partnerorganisaties in Pakistan direct noodhulp aan de vele slachtoffers om te voorzien in hun onmiddellijke levensbehoeften.

Jenny Verhagen.